

NEOSVOBOJENI BRAT:

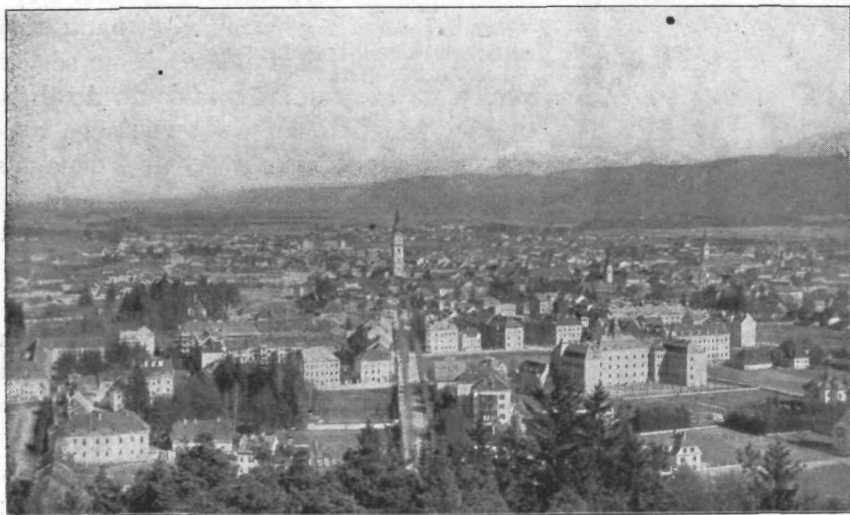
Magdalenska gora nad Gospo Sveto.

IV.

eličastna je staroslavna gosposvetska cerkev, a posebno imeniten je veliki gosposvetski zvon. V enem stolpu visi 5 zvonov, največji od teh tehta 22 metrska stota. Vlit je bil že po vojni. V drugem stolpu pa visi velikan, ki je še trikrat težji in tehta celih 66 metrskih stotov. Ljudstvo pravi, da bi trije črevljarji lahko pod njim šivali, če bi ga poveznili na tla. Vojna mu je prizanesla. Vlit je bil v Celovcu l. 1687.

Če s Sv. Helene gledamo proti zahodu, se nam oko ustavi na št. Urški gori. Visoka je 1015 m in stoji nasproti Magdalenski gori

Celovec

na zapadni strani Gosposvetskega polja. Sv. Urh in Sv. Helena stražita Gosposvetsko polje. To bi bila prirodna stražarja naše narodne jugoslovenske države na severu.

Južno od Magdalenske gore se razprostira ravno in rodovitno Celovško polje. Tu so slovenske župnije: Otmanje, Timenica, Št. Tomaž, Pokrče, Žrelec, Grabštajn, Tinje. Otmanje leži prav ob južnem znožju Sv. Helene. Otmanjska župnija ima lepo solnčno lego. Razprostira se po južnem pobočju Magdalenske gore. Žal se Otmanje hitro ponemčuje. Mladina že ne zna več slovenščine. In vendar dobimo v župniji starejše ljudi, ki niti nemščine ne razumejo.

Četrť ure pod vrhom Sv. Helene je vas Gorje. Otroci hodijo v šolo pol ure daleč v Otmanje. Gorje je že jako ponemčeno. Spodaj ležeče vasi so še bolj slovenske. Vprašal sem žensko srednjih let, kako da ljudje ne znajo več vsi slovenščine. Odgovorila je: »Pomrli so.« Slovenci tukaj dobesedno izumirajo. Stari umirajo, mladi pa ne znajo več slovenščine. Vprašal sem: »Zakaj pa otrok niste naučili slovenščine?« Dobil sem odgovor: »Niso se hoteli učiti.« Vprašal sem, kaj je vzrok, da se kraj tako hitro ponemčuje. Preprosta kmetiška žena mi je odgovorila: »Šola je nemška.«

Vojvodski prestol
na Gosposvetskem polju

Šolo, drugod največjo dobrotnico človeško, steber omike in napredka naroda — na Koroškem zlorabljajo kot najučinkovitejšo, smrtonosno napravo za pogin in pogubo našega naroda! Ponemčevalna šola bo ubila naš narod na Koroškem!

Jugoslovenska deca, eno je potrebno: Zavedaj se, da onstran Karavank tudi še živi naš narod, zavedaj se, da ne sega naša zemlja in naša domovina samo do državne meje vrhu Karavank, marveč sega mnogo, mnogo dalje! Zavedaj se, da sega naša domovina do tja, dokamor sega slovenski glas, slovenska beseda, to je tja na Gosposvetsko polje, tja na vrh Št. Helenske gore!

Res že izumira slovenski glas tam na Gosposvetskem polju, tam pod Magdalensko goro, toda izumrl še ni, in naš narod ima prirodno pravico do te zemlje. Iztrgali so nam slovenski Korotan, a pravice do slovenskega Korotana nam niso iztrgali. Dokler še živijo Slovenci na Koroškem, se naš narod ne more Koroški odpovedati. Slovenci nismo tujci na Koroškem. Slovenci smo bili prej na Koroškem nego Nemci in še zdaj živi 100.000 naših bratov na Koroškem.

Zato, deca jugoslovenska, le pogumno zapoj ono pesem:

Hej Slovani, kje so naše meje?
Na gori Magdalenski — tam so naše meje,
tam za Gospo Sveto — tam je naša kri!

